

af den sidste ærede Talers Bemærkning skal jeg blot tillade mig at ytre, at jeg ikke har paataenkt i nærværende Samling at forelægge et saadant Lovudkast, som han omtalte.

Finantsministeren: I Anledning af hvad der senest er bragt under Dmtale, turde det maaskee være mig tilladt at tilføie et Par Ord. Spørgsmaalet om Rentefodens Forandring eller overhovedet om Ophævelse af en lovbestemt Rentefod har allerede for længere Tid siden af Regjeringen været gjort til Gjenstand for Overveielse; men de Omstændigheder, der dengang bevirkede, at man ikke da kom frem med denne Sag, men formeente, at den burde for det Første stilles i Bero, ere i mine Tanker endnu tilstede, og jeg maa, ligesom dengang, ansee det for urigtigt, om et Lovforslag af den Natur fortiden forelægdes. Jeg skal tillade mig i Korthed at antyde mine Grunde. Jeg er ingenlunde for en bestemt Rentefod; jeg anseer det tværtimod for ligesom urigtigt at have en lovbestemt Rente; men naar en saadan nu engang har bestaaet i lang Tid, bør man, efter min Mening, være særdeles vaerksom med at ophæve den, i Særdeleshed under overordentlige Forhold. For Diebliffet finder det Forhold Sted, at der paa indgIVEN Ansøgning udfærdiges Bevilling til at svare en høiere Rente end den lovbestemte, naar Forholdene ere af en saadan Natur, at en sliG Bevilling kan gavne; men der er aabenbart stor Forskjel paa ad Bevillingsveien, under vanskelige Forhold, at give en saadan Tilladelse, og aldeles at ophæve Rentefoden, og derved paa en ganske anden Maade saa at sige friste Folk til at tage en høiere Rente. Jeg troer, at en saadan Foranstaltning under de nærværende Forhold kunde blive af meget betænkelige Følger for den almindelige Credit, og det er derfor mit Ønske, at man opsætter at være herved, indtil vore finantstielle Forhold, vor politiske Stilling — thi med den staae de finantstielle Forhold og Creditforholdene overhovedet i nær Forbindelse — have mere udviklet sig.

David: Det er allerede af en æret Rigsdagsmand blevet udtalt som noget Ønskeligt, at dette Lovforslag maa blive henviist til en Comitee, og jeg kan ikke negte, at jeg sam-

stemmer med ham i dette Ønske. Idet jeg i Korthed skal angive mine Grunde herfor, maa jeg dog først tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar jeg ikke tidligere har foreslaaet, at Lovforslaget skulde henvises til en Comitee, saa det ganske naturligt deri, at man maatte ønske det henviist til det samme Udvalg, som skulde udnevnes til at tage Landets Finantsstilstand overhovedet under Overveielse; thi da dette Lovforslag vil have en betydelig Indflydelse paa den finantstielle Status, troer jeg, at de Mænd, som nærmest ville faae Anledning til at gjøre sig bekendt med den finantstielle Status, ogsaa ville være meest kaldede til at udtale en foreløbig Dom derover; og forsaavidt det er blevet ytret, at det skulde stride mod den vedtagne Forretningsorden, nu at henvise det til et Udvalg, kan jeg ikke dele denne Anskuelse; thi efter Forretningsordenen staaer det Thinget frit paa ethvert Stadium af en Sags Behandling at nedsætte et Udvalg. Grunden, hvorfor jeg anseer det for rigtigt, at et Udvalg først tager denne Sag under Overveielse, er den, at Sagen ikke blot kan betragtes fra det Standpunkt, hvorpaa der allerede er gjort opmærksom, nemlig hvilken Indflydelse et saadant Laans Optagelse vil have paa Capitalomløbet og Creditforholdene i det Hele taget — uagtet jeg tilstaaer, at dette Hensyn er af megen Vigtighed, og jeg alene for dette Hensyns Skyld maatte ønske en alvorlig Drøftelse af Sagen i et Udvalg, forinden den kommer til endelig Afgjørelse i Thinget. Men der er, efter min Anskuelse, endnu en anden Grund, hvorfor man bør ønske, at dette Lovforslag maa komme under et Udvalgs Overveielse, den nemlig, om virkelig det Formaal, som Finantsministeren maa antages at have havt i Sigte, ogsaa opnaaes paa den sikreste Maade ved denne Lov, eller om dette Lovforslag ikke med en ringe Modification kunde gjøres mere skiftet til at opnaae Formaalet. Det er jo upaatvivleligt Hensigten med Lovforslaget at befrie Statskassen for i indværende Finantsaar at gjøre en contant Ubetaling af een Million, og i det næste Finantsaar af 3 Millioner. Dersom dette maa ansees for hensigtsmæssigt og rigtigt — og jeg skal for det Første ikke indlade mig paa en Bedømmelse heraf — tillader jeg mig at